

נדיה אייזנר-חורש

עורב לבקן

גם אם בַּחֲתָנָה שְׁלָךְ הַיִּית פְּתִית שְׁלֵג,
אֵיכְשֶׁהוּ תִּמְיֵד יוֹצֵא מִזֶּה עוֹד יֶלֶד.
וְעוֹד יֶלֶד, וְעוֹד.
אֶת מִתְחִילָה לְמַעַד
עַל אֲבֵנֵי לֵגוֹ וּמִטְּיֻלָּת
כָּל הַלְּיָלָה הַלּוֹךְ וְשׁוֹב בֵּין הַקִּירוֹת,
כְּמוֹ עוֹרֵב לְבָקָן, סְתוּר נּוֹצוֹת, פּוֹשֵׁל.
אֶת מִתְחִילָה לְבִשָׁל
סִירֵי מְמָלָאִים וּרְשִׁימַת חוֹבוֹת.
תְּהִי פְתִית שְׁלֵג רַק פְּעַם אַחַת,
אַחֲרֵי זֶה יֵשׁ חֲגִים, גִּיסִים, חֲמוֹת.
אַחֲרֵי זֶה אֶת לְכוּדָה בְּתוֹךְ "עֲכָשׁוּ" וְ"כָאן".
זֶה מְכַבֵּר
הַשְּׁחַת לְבֵן הַשְּׁלֵג.
נִשְׂאָר עוֹרֵב לְבָקָן.